

-

-

—
[329824681 1134850743874014 2196141115080460602 n](#)

—
—

—
—
—
[328040744 1725487144541698 3631641059577304876 n](https://www.legislation.gov.uk/uk/2024/328040744/1725487144541698/3631641059577304876/n)
—
—
—

[329975547 1060451018244931 6815215064925003548 n](https://www.parliament.europa.eu/media-portal/infocentre/press-releases/329975547-1060451018244931-6815215064925003548-n)

—
—
—
[328232082 921340705970404 7201802333910659102 n](#)

—
—
—

—
—
—
[328240751 519866880134506 8594215545955914047 n](#)

—
—
—

[329935806 648363090423762 8118745392505730831 n](#)

—

—

—

[328276325 1401448667353274 703381277251687061 n 1](https://www.parl.eu/parl/proc/proc.do?cid=328276325_1401448667353274_703381277251687061_n_1)

—

—

—

—
—
—
[329513579 739587517749450 7240784778917704297 n](#)

—
—
—

[328241398 750888589785022 2968939064560408071 n](https://www.eurobarometer.europa.eu/en/press-releases/328241398-750888589785022-2968939064560408071-n)

W środę, 8 lutego burmistrz Marek Nazarko odebrał w Brukseli Nagrodę im. Pawła Adamowicza. Ufundowana przez Europejski Komitet Regionów nagroda na cześć zamordowanego w styczniu 2019 roku Prezydenta Gdańska (został zaatakowany w czasie finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy) jest przyznawana za działanie w duchu solidarności, wolności i równości. Za działanie i promowanie człowieczeństwa w każdych okolicznościach.

Burmistrzowi Michałowa w Brukseli towarzyszą Maria Bożena Ancypiuk, przewodnicząca Rady Miejskiej w Michałowie która osobiście wiele razy brała udział w akcjach ratowania uchodźców na polsko białoruskim pograniczu oraz zastępca burmistrza Konrad Sikora.

Specjalne wyróżnienie przyznano także Ołeksandrowi Babiczowi, burmistrzowi ukraińskiego miasta Hola Prystan, który od sześciu miesięcy jest przetrzymywany, poddawany torturom w rosyjskiej niewoli.

W swoim przemówieniu burmistrz Marek Nazarko podziękował Kapitulę Nagrody: Miastu Gdańsk, Komitetowi Regionów Unii Europejskiej i Międzynarodowej Sieci Miast Schronienia ICORN za przyznanie gminie Nagrody im. Pawła Adamowicza, a prezydentom Wrocławia i Krakowa za nominacje. Krótko przypomniał też wydarzenia, dzięki którym Michałowo we wrześniu 2021 roku i kolejnych miesiącach stała się jednym z najważniejszych miejsc w Europie.

- Przyjechałem z gminy, która nagle stanęła w obliczu kryzysu migracyjnego. Grupa 20 irackich Jazydów, głównie matki z dziećmi, została wyrzucona za płot z drutu kolczastego, na Białoruś. A w całej Polsce rozległo się wołanie: Gdzie są dzieci z Michałowa? Ten jednoznacznie negatywny wydźwięk poszedł w świat. Zaczęło nam to ciążyć jak brzemień - mówił burmistrz Nazarko. - Mieszkańcy gminy zaczęli mówić o bosych dzieciach w lesie, o rodzących kobietach w zimnie. Dla nas to kolejny szok! A zarazem największy dramat. Bo jeszcze chwila i ludzie zaczną umierać tuż pod płotem, na naszych podwórkach. Nie mogliśmy na to pozwolić. Nigdy!

Jednak co może zrobić mała przygraniczna gmina wobec polityki państwa?!

Szybka decyzja - trzeba ratować ludzi! Nie możemy pozwalać, by u nas umierali!

Utworzyliśmy punkt pomocy. I wydawałoby się, że symboliczny ciepły kąpielniczek i czajnik to tak niewiele, ale jak pokazały późniejsze wydarzenia - znaczyło tak wiele, dla tak wielu.

W działalność pomocową zaangażowali się strażacy OSP, NGO-sy i wielu mieszkańców, bezimiennych bohaterów, którym chcę szczególnie podziękować.

Na nas skierowana była uwaga nie tylko Polski, ale i całej społeczności międzynarodowej. Zaczęły służyć dary. Nie byliśmy na taką sytuację przygotowani, zarówno pod względem organizacyjnym, jak i osobowym. W tym miejscu chcę osobiście podziękować mojemu zastępcy Konradowi Sikorze i przewodniczącej Rady Miejskiej Marii Ancypiuk, którzy na siebie przyjęli szereg obowiązków.

(...)

Gdy otwieraliśmy wraz z Jurkiem Owsiakiem, PCK i RPO centrum pomocy WOŚP, odebrałem telefon od mieszkańca gminy, że w lesie znajduje się kobieta z pięciorgiem dzieci, wszyscy boso... Jak mógłbym powiedzieć, że mnie to nie obchodzi?! Kim bym był?! A że to się nie podoba rządzącym...

To mieszkańcy gminy mnie wybrali, nie władza centralna. To z mieszkańcami gminy mieszkam tu od dziada pradziada.

Jednak słowa nie zawsze potrafią oddać rzeczywistość. Wyobraźcie sobie Szanowni Państwo dzieci oddzielone od matki, wyrzucone za drut kolczasty za granicę, w odległości 5 kilometrów od siebie, potem znów przepychane przez Białorusinów do Polski. A potem nas szukających ich po lasach. I radość wielką, gdy się udaje znaleźć wszystkich! Bo miejsce dzieci nie jest w lesie!

Wyobraźcie sobie człowieka, ukrywającego się na bagnach przez wiele dni i znalezionego

w mroźny dzień, tak zmarzniętego, że aby go przebrać w suche ubranie, trzeba było rozcinać to, które miał na sobie.

Jestem dumny ze wszystkich osób, które pomagały w lesie wszystkim potrzebującym pomocy.

(...)

Teraz przyszło nam zdać egzamin z wartości, które niesie ze sobą Unia Europejska – tolerancja, walka z ksenofobią, prawa człowieka, a więc wolność, równość, godność, zakaz nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Przecież to niezbywalne prawa człowieka.

Gdy odbieraliśmy nagrodę RPO, usłyszeliśmy, że ratujemy świat i honor Polski! My, mała gmina?... Nie pisaliśmy się na taką odpowiedzialność. Samo życie postawiło nas w takiej sytuacji. Powiedziało: Sprawdzam! A ta Nagroda, którą dziś odbieram jest dla nas dowodem, że zdaliśmy egzamin z człowieczeństwa. Możemy bez wstydu spojrzeć w oczy dzieciom i wnukom, przekazując im testament wartości.

Unia Europejska jest dla wszystkich. Nie da się jej dać ani zabrać, bo nikt nie ma jej na własność.

Jednakże z naszego miejsca na mapie do Brukseli daleko, aby te wartości europejskie mogły być żywe, by lokalna społeczność nie była zależna od władzy centralnej, marzy nam się, by u nas powstał Dom Europejski.

Miejsce, gdzie organizacje pozarządowe będą mogły swobodnie działać, gdzie każdy uzyska pomoc, gdzie godność człowieka będzie najwyższą wartością.

Liczymy na wsparcie w realizacji tego zamierzenia, przecież marzenia się spełniają.

Szanowni Państwo!

Dziś odbierając nagrodę czujemy ogromny zaszczyt.

Największe mury, najtrudniejsze do skruszenia są w człowieku, w nas samych.

My, w naszej małej gminie, nadal będziemy pomagać. Na tej naszej granicy człowieczeństwa. Nikt nam tego nie zabroni, bo nie ma ludzi nielegalnych. Tam ciągle są ludzie! Mur, zaporę na granicy niewiele zmieniła, w lesie nadal są matki z dziećmi. Apeluję o pomoc.

Mnie osobiście najbardziej utkwił w pamięci obrazek, jak dziecko z tej 20-osobowej grupy Jazydów palcem rysowało kwiatki na zaparowanej szybie busa – to świadczyło, jak bardzo dzieci były niewinne, nieświadome niebezpiecznej sytuacji, w jakiej się znalazły. W takiej i w każdej innej podobnej sytuacji warto przywołać słowa Pawła Adamowicza: dzielimy się dobrem!